

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Όταν ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός θέλησε να παραλάβει κοντά Του τη Μητέρα Του, Της το φανέρωσε 3 μέρες πριν ότι πρόκειται να γίνει η μετάστασή Της από τη γη στον ουρανό διά του Αρχαγγέλου Γαβριήλ που Της είπε: «Αυτά λέγει ο Υιός Σου· είναι καιρός να παραλάβω τη Μητέρα Μου κοντά Μου. Γι' αυτό να μην ταραχθείς, αλλά δέξαι το μήνυμα με ευφροσύνη, επειδή μεταβαίνεις σε ζωή αθάνατη».

Μόλις το άκουσε η Θεοτόκος χάρηκε πολύ και ανέβηκε με βιασύνη στο όρος των Ελαιών να προσευχηθεί, όπως συνήθιζε. Τότε ακολούθησε θαύμα παράδοξο· όταν ανέβηκε εκεί η Θεοτόκος, έκλιναν την κορυφή τους τα δέντρα σαν να ήταν έμψυχα και λογικά και Την προσκύνησαν δείχνοντας το σεβασμό και την τιμή τους προς την Κυρία και Δέσποινα του κόσμου.

Έπειτα επέστρεψε στην οικία Της, άναψε φώτα πολλά, ευχαρίστησε το Θεό, ετοίμασε όλα τα απαραίτητα για τον ενταφιασμό Της, κάλεσε τις συγγενείς και τις γειτόνισσες και τις φανέρωσε όσα Της είπε ο αρχάγγελος. Εκείνες μόλις άκουσαν το λυπηρό μήνυμα, άρχισαν τους θρήνους, αλλά η Κυρία Θεοτόκος τις παρηγόρησε λέγοντας τους ότι, αφού μετασταθεί στους ουρανούς θα φυλάει όχι μόνο αυτές αλλά και όλο τον κόσμο.

Ξαφνικά ακούστηκε ήχος δυνατής βροντής και έφτασαν αμέσως νέφη που μετέφεραν τους Αποστόλους, τον άγιο Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη, τον απόστολο Τιμόθεο και άλλους θεοσόφους Ιεράρχες από τα πέρατα της οικουμένης. Όλοι μαζί όταν έμαθαν την αιτία για την οποία συνάχθηκαν αιφνιδίως και παραδόξως θρηνούσαν για τον αποχωρισμό τους από τη Θεοτόκο, αν και χαίρονταν ταυτόχρονα για όσα θαυμαστά Της έγιναν. Έπειτα έφτασε και ο Απόστολος Παύλος, Την προσκύνησε και Την εγκωμίασε με πολλά ουράνια εγκώμια.

Μετά η Θεοτόκος τους αποχαιρέτησε όλους, πρόσφερε δεήσεις στον Υιό Της για την ειρήνη όλου του κόσμου και άφησε στα χέρια του Υιού Της, την ολόφωτη και πανάγια ψυχή Της. Όλοι ακολούθησαν ως τον τάφο το θεοδόχο σώμα της Θεομήτορος με τιμές, εγκώμια και ύμνους, ενώ από τον ουρανό ακούγονταν οι υμνωδίες των αγγέλων.

Όλα αυτά μην υποφέροντας να βλέπουν οι άρχοντες των Ιουδαίων, έπεισαν κάποιους από το λαό να ρίξουν στη γη το ιερό νεκροκρέββατο, όπου βρισκόταν το ζωαρχικό σώμα της Θεοτόκου. Όμως η Θεία Δίκη πρόφθασε και τους παιδείγε με το να τους τυφλώσει και ενός του έκοψε τα χέρια, γιατί τόλμησε να πιάσει το ιερό κρεβάτι. Αυτός άφησε εκεί κρεμασμένα τα αυθάδη χέρια του, όμως ύστερα πίστεψε με όλη του την ψυχή και γιατρεύτηκε. Και αφού πήρε λίγο μέρος από το φόρεμα της Θεοτόκου, έβαλε πάνω στα μάτια των άλλων και γιατρεύτηκαν και εκείνοι από την τύφλωση και την απιστία.

Στη Γεθσημανή οι Απόστολοι ενταφίασαν το πάναγνο σώμα της Θεοτόκου και περίμεναν εκεί 3 μέρες. Επειδή, κατά θεία οικονομία, ο Απόστολος Θωμάς δεν ήταν παρών στην κηδεία της Θεομήτορος, αλλά ήρθε την 3^η μέρα, συμφώνησαν όλοι να ανοίξουν τον τάφο για να προσκυνήσει το σώμα της Θεοτόκου και ο Θωμάς. Όταν άνοιξαν τον τάφο και δε βρήκαν το σώμα της Θεοτόκου θαύμασαν για τη μετάθεση του σώματος Της από τον τάφο στον ουρανό.

Η Κυρία Θεοτόκος, μετά την τριήμερη κοίμησή Της, όχι μόνο μετέστη, αλλά και ανέστη από τον τάφο και αναλήφθηκε στους ουρανούς. Ενώθηκε δηλαδή πάλι η ολόφωτη ψυχή Της με το θεοδόχο σώμα Της και έτσι αναστήθηκε από τον τάφο. Και μετά την ανάσταση Της ευθύς ανελήφθη σύσσωμος στους ουρανούς, μάλλον πάνω από τους ουρανούς. Την αλήθεια αυτή τη βεβαιώνουν τα πνευματοκίνητα στόματα των ιερών Θεολόγων, όπως ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο Γρηγόριος ο Παλαμάς και ο Μάρκος ο Ευγενικός.

Η Κοίμηση της Κυρίας Θεοτόκου έγινε όταν ήταν σε ηλικία 59 ετών.

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Διάφορες προλήψεις βασανίζουν τον άνθρωπο από την εποχή της ειδωλολατρίας, πριν να έρθει στη γη το ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, Ο ΧΡΙΣΤΟΣ έως και σήμερα, 2010 έτη μετά το Χριστό. Οι προλήψεις, οι ψεύτικες ιδέες αποτελούν ένα πνιγηρό και δηλητηριώδες νέφος στις ψυχές όχι μόνο των αγράμματων αλλά και των μορφωμένων ανθρώπων. Είναι βραχνάς και δεσμά της ψυχής.

<ul style="list-style-type: none"> ● ΓΙΑ ΤΥΧΗ ή ΦΥΛΑΚΤΟ<ul style="list-style-type: none"> -Χρησιμοποιούν πέταλο, ρόδι ή και άλλα γιατί πιστεύουν ότι θα τους φέρουν γούρι. -Θεωρούν ότι το πουκάμισο του φιδιού, το κοκαλάκι της νυχτερίδας, το ματόχαντρο ή το σκόρδο θα τους προστατέψουν από το κακό. -Μπαίνουν με το δεξί πόδι κάπου, για να πάνε όλα καλά. -Μπαίνουν από την ίδια πόρτα που μπήκαν για να μη «χαλάσει» η δουλειά. ● ΑΠΟ ΦΟΒΟ<ul style="list-style-type: none"> -Θεωρούν ότι άμα δουν παπά στο δρόμο ή νεκροφόρα ή φέρετρο ή μαύρη γάτα κάτι στραβά θα τους πάει. -Τον αριθμό 13 και το σπάσιμο του καθρέπτη τα θεωρούν γρουσουζιά. -Χτυπούν ξύλο, για να μην τους συμβεί κάτι κακό. -Φτύνουν, για να μη ματιάσουν κάποιον. -Πιστεύουν στα φαντάσματα. ● ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ<ul style="list-style-type: none"> -Εξετάζουν την πλάτη του αρνιού ή το κόκαλο της κότας. -Αποδίδουν στις κραυγές των πουλιών ή τα γαυγίσματα των σκύλων θανάτους. ● ΛΑΙΚΑ ΕΘΙΜΑ<ul style="list-style-type: none"> -Το έθιμο της χαρτοπαιξίας και το κρέμασμα της κρεμύδας και το ποδαρικό την πρωτοχρονιά. -Το έθιμο της πρωταπριλιάς. -Ο κλήδωνας, παραμονή της Γεννήσεως του Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου, της 24^{ης} Ιουνίου, όπου πηδάνε πάνω από φωτιές και μετά λένε αμαρτωλά δίστιχα. ● ΓΙΑ ΤΗ ΚΥΟΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ<ul style="list-style-type: none"> -Πιστεύουν ότι τη μέρα της γιορτής του Αγ. Συμεών (2 Φεβρουαρίου), η έγκυος πρέπει να μη πιάσει ή να μη φάει σπλήνα, ούτε να κάνει καμιά δουλειά, γιατί το παιδί θα γεννηθεί σημαδεμένο. -Θεωρούν ότι την 3^η ή την 8^η μέρα έρχονται οι μοίρες και ορίζουν τη μοίρα του παιδιού. -Νομίζουν ότι το αβάπτιστο βρέφος δεν πρέπει να εισέρχεται στην εκκλησία ή να φέρει επάνω του τον τίμιο σταυρό.	<ul style="list-style-type: none"> ● ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ<ul style="list-style-type: none"> -Διαδίδουν λανθασμένα ότι το ανδρόγυνο δε δικαιούται να κοινωνήσει προτού περάσει ένας χρόνος. -Λένε ότι δεν επιτρέπεται να γίνει γάμος, όταν το έτος είναι δίσεκτο. -Λένε ότι δεν πρέπει να γίνει, αν δεν περάσει ένα έτος από το θάνατο συγγενικού προσώπου. -Λένε ότι οι νεόνυμφοι δε μπορούν να παρευρεθούν σε κηδεία ή σε άλλο γάμο. -Θεωρούν ότι δεν επιτρέπεται δύο αδελφοί να τελέσουν γάμο το ίδιο έτος ή την ίδια μέρα ή ώρα. -Νομίζουν ότι δεν κάνει μία νύφη να δει άλλη νύφη, όταν προσέρχεται στην εκκλησία. -Βάζουν στη τσέπη του γαμπρού ψαλίδι ή ό, τι άλλο σιδερένιο, για να είναι γεροί. -Δένουν τα στέφανα με πολλούς κόμπους, για να είναι δεμένο το αντρόγυνο. ● ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ<ul style="list-style-type: none"> -Μετά την έξοδο του νεκρού από το σπίτι σπάνε με μανία ένα πιάτο ή ό, τι άλλο εύθραστο, για να «σπάσει», να σταματήσει το κακό. -Λένε ότι αν γυρίσει ο παπάς και δει πίσω του την ώρα που μεταφέρουν το νεκρό, θα πεθάνει κι άλλος από την οικογένεια. -Όταν επιστρέφουν από κηδεία, δεν πάνε κατ'ευθείαν στο σπίτι, αλλά κάπου πρώτα, για να μείνει εκεί το κακό. -Σαράντα μέρες λένε δεν πρέπει να πάνε οι συγγενείς στην Εκκλησία, ούτε να βγουν από το σπίτι ή ν'ανοίξουν πόρτες και παράθυρα ή να φάνε κρέας. -Θεωρούν σαν έθιμο να κοινωνάνε σε κάποιο μνημόσυνο για την ψυχή του κεκοιμημένου. -Προσκομίζουν φαγητά στον τάφο για να φάει ο νεκρός ή ενδύματα, για να μην κρυώνει.
--	--

Όλα αυτά αποτελούν πλάνη και μας βγάζουν από το δρόμο της Χάριτος του Θεού. Μόνο τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας σώζουν. Η παρακάτω ιστορία αποδεικνύει ότι η πίστη στις προλήψεις είναι για γέλια και για κλάματα.

ΧΤΥΠΑ ΞΥΛΟ

Ο κύριος Νίκος δεν ήταν αγράμματος, ήταν διαβασμένος, πλούσιος, περήφανος. Είχε γνώμη για όλα τα ζητήματα και πίστευε ότι είχε πάντα δίκιο, ότι μπορούσε να αμφισβητεί και να ειρωνεύεται ακόμα και ζητήματα της χριστιανικής πίστης. Τον επισκέφθηκα μια μέρα στο γραφείο του, ήταν γνωστός μου.

-Σε βλέπω μια χαρά σε όλα σου· ροδοκόκκινος, κεφάτος, σπινθηροβόλος, του είπα με χαρά.

Πετάχτηκε τότε από το γραφείο του όρθιος και στεναχωρημένος.

-Χτύπα ξύλο! Χτύπα ξύλο!, φώναξε και χτύπησε το γραφείο του.

-Να χτυπήσω ξύλο; Γιατί; τον ρώτησα.

-Μα γι' αυτό που μου είπες πως είμαι μια χαρά.

-Κακό σου είπα; Ψέματα;

-Χτύπα ξύλο και άσ' τα λόγια.

Με συγχωρείς, αλλά μη χτυπάς το γραφείο σου, γιατί είναι από φορμάικα η επένδυσή του και θα χαλάσει, του είπα αστειευόμενος.

-Τότε; είπε με απορία.

-Ελα και χτύπα μια καρέκλα, μόνο που... που είναι πολυτελείας με μαύρο λούστρο και δεν κάνει... το μαύρο άμα το χτυπάς γίνεται χειρότερο, του είπα πειράζοντάς τον, μπας και τον συνεφέρω.

-Με κοροϊδεύεις; είπε ενοχλημένος.

-Δε σε κοροϊδεύω. Σου μιλώ με τη λογική σου και την πίστη σου. Όμως εσύ άνθρωπος μορφωμένος, κάνει να πιστεύεις και να φοβάσαι, όταν ένας φίλος σου εκδηλώνει τη χαρά του γιατί, δόξα τῷ Θεῷ, σε βλέπει μια χαρά στην υγεία σου και να χτυπάς ξύλο; Γιατί τόση αντίφαση; Μορφωμένος από τη μια-αγράμματος και φοβισμένος από την άλλη. Συμπάθα με, μα δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Τον χαιρέτησα και έφυγα.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ;

Πες μου άνθρωπέ μου, αν έβλεπες το παιδί σου να λειώνει από την πείνα, θα το άντεχε η ψυχή σου και θα αγνοούσες την κατάστασή του; Δε θα έτρεχες να κάνεις ό, τι περνάει από το χέρι σου, για να το χορτάσεις και να το αναπαύσεις;

Έ, λοιπόν, αν έλιωνε το παιδί σου από την πείνα και την έλλειψη της υλικής τροφής, δε θα το παράβλεπες. Τώρα, που καταστρέφεται από την έλλειψη της διδασκαλίας των Θείων Γραφών, το σηκώνει η ψυχή σου και το προσπερνάς απαρατήρητο;

Πες μου, αξίζει τέτοιος που είσαι, να ονομάζεσαι πατέρας;

Αυτή η πείνα είναι φοβερότερη από την έλλειψη της τροφής, εφόσον καταλήγει στο μεγαλύτερο, τον πνευματικό θάνατο. Γι' αυτό πρέπει να ενδιαφερόμαστε περισσότερο γι' αυτήν και να την αντιμετωπίζουμε πιο άμεσα. Ο Απόστολος Παύλος λέει: *Να μεγαλώνετε τα παιδιά σας, νουθετώντας και παιδαγωγώντας τα, με το νόμο του Θεού* (Πρὸς Ἐφεσίους 6,4). Αυτή είναι η πιο καλή πατρική φροντίδα. Αυτή είναι η πιο γνήσια πατρική κηδεμονία.

Έτσι εγώ κατανοώ την πατρική σχέση με το παιδί, όταν δηλαδή ο πατέρας φροντίζει περισσότερο από την υλική, την πνευματική τροφή του παιδιού του.

(Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: P.G. 51, 100- 101)

ΟΤΑΝ ΜΑΣ ΠΛΗΓΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΜΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΝ

Δύο φίλοι περπατούσαν στην έρημο. Κάποια στιγμή τσακώθηκαν και ο ένας από τους δύο έδωσε ένα χαστούκι στον άλλο. Αυτός ο τελευταίος, πονεμένος, αλλά χωρίς να πει τίποτα, έγραψε στην άμμο: Σήμερα ο καλύτερος μου φίλος με χαστούκισε.

Συνέχισαν να περπατούν μέχρι που βρήκαν μια όαση, όπου αποφάσισαν να κάνουν μπάνιο. Αλλά, αυτός που είχε φάει το χαστούκι, παραλίγο να πνιγεί και ο φίλος του τον έσωσε. Όταν συνήλθε, έγραψε πάνω σε μια πέτρα: Σήμερα ο καλύτερος μου φίλος μου έσωσε τη ζωή.

Αυτός που τον είχε χαστουκίσει και στη συνέχεια του έσωσε τη ζωή, τον ρώτησε: «Όταν σε χτύπησα, έγραψες πάνω στην άμμο, και τώρα έγραψες πάνω στην πέτρα. Γιατί;». Ο άλλος φίλος απάντησε: «Όταν κάποιος μας πληγώνει, πρέπει να το γράφουμε στην άμμο, όπου οι άνεμοι της συγγνώμης μπορούν να το σβήσουν. Αλλά, όταν κάποιος κάνει κάτι καλό για μας, πρέπει να το χαράζουμε στην πέτρα, όπου κανένας άνεμος δεν μπορεί να το σβήσει».

Μάθε να γράφεις τα τραύματά σου στην άμμο και να χαράζεις τις χαρές σου στην πέτρα.

ΕΓΩ ΓΙΑ ΣΕΝΑ

(Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΔΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ)

Εγώ για σένα πατέρας, εγώ αδελφός, εγώ σύζυγος,
Εγώ σπίτι, εγώ τροφή, εγώ ρούχο,
Εγώ ρίζα, εγώ θεμέλιο, ό,τι θέλεις εγώ.
Να μη σου λείπει τίποτα. Θα δουλέψω εγώ.
Ήρθα να σε υπηρετήσω, όχι να με υπηρετήσεις.
Εγώ και φίλος, και μέλος του σώματός σου και κεφάλι,
Και αδελφός και αδελφή και μητέρα, όλα εγώ.
Μόνο να είσαι κοντά μου.
Εγώ φτωχός για σένα και αλήτης για σένα.
Στο σταυρό για σένα, στον τάφο για σένα.
Στον ουρανό παρακαλώ για σένα τον Πατέρα μου,
Στη γη έρχομαι πρεσβευτής του Πατέρα μου για σένα.
Εσύ είσαι τα πάντα για μένα,
Και αδελφός και συγκληρονόμος
Και φίλος μου και μέλος του σώματός μου.
Τι άλλο θέλεις;

(Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, «Είς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον»,
Ὁμιλία ΟΣΤ΄. ε΄, Migne, P.G.vol.58, pg. 700.)